

La torre de Lloelles

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carretera de Gelida a Martorell C-234b, al km 6400 després de les guixeres abandonades, i poc abans d'arribar a Miralles, a la dreta un trencall on es troben els viviers.
Alçada: 182

Coordenades:

Latitud: 41.448452403187
Longitud: 1.8822026252747
UTM Est (X): 406631
UTM Nord (Y): 4589144

Classificació

Número de fitxa 08091 - 276
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI - XVIII -XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'edifici principal està en bon estat i cuidat, però hi ha un conjunt de coberts i annexos que presenten problemes estructurals diversos.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL / Immobile / 8366-I
Sòl de Protecció Especial (Pla territorial Metropolità de Barcelona, Pla Director Territorial de l'Alt Penedès)
Número de fitxa del Catàleg de Patrimoni del POUM E2- 06
dv., 05/06/2015 - 12:00
Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, 2683

Data aprovació:
Número inventari
Generalitat i altres inventaris

Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial - productiu
Titularitat	Privada
Titular:	000708700DF08H0001TA
Fitxes associades:	
	Rellotge de sol de la torre de Lloselles
Autoria de la fitxa	Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa:	dt., 28/05/2024 - 23:25

Descripció

L'estructura principal és un gran casal amb una coberta a tres vessants, de planta rectangular, que segons l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic consta de planta baixa, dos pisos i golfes o tinell. Adossat a la façana est, hi ha un petit annex d'una sola planta destinat a cuina. La planta baixa de l'edifici principal està formada per un conjunt de voltes i murs de contenció, que inclouen espitlleres de defensa i una galeria porxada datada del segle XVIII.

A l'extrem est de la base fortificada, es troba un temple a quatre vents amb una coberta a quatre aigües. Hi ha també una masoveria annexa de planta baixa més un pis, amb coberta a dues aigües i el carener perpendicular a la façana principal. Davant del casal principal, una sèrie de coberts d'una sola planta conformen dos patis interiors. Al sud, a l'altre banda del camí d'accés, s'ubica una gran nau de cellers amb voltes datades de 1773, que està adossada a una petita torre. Addicionalment, al sud de la masoveria, hi ha un conjunt de coberts agrícoles d'una sola planta.

Patrimonialment, el conjunt és un dels més interessants del terme municipal de Gelida. En detall, els elements arquitectònics singulars són nombrosos i inclouen cantoneres, brancals de portes, arcs dovellats de pedra, llandes, així com un rellotge de sol. Els coberts, que combinen maó i pedra, juntament amb la distribució d'espais interns, són especialment notables. Aquesta propietat serveix com un excel·lent exemple de masia fortificada i demostra l'evolució d'una casa forta a través del temps.

Història

L'historiador Ramon Rovira ha realitzat un estudi detallat sobre la història de la masia, traçant la seva documentació més antiga fins a mitjan segle XV. A partir de l'anàlisi de la genealogia de les famílies que han posseït la propietat, Rovira ha reconstruït els esdeveniments històrics associats al lloc.

La història de la propietat de la torre de Lloselles es pot seguir a partir d'altres noms coneguts com el mas Almirall antigament, la torre del Cavaller i a partir del segle XIX trobem una deformació de Lloselles per Roselles, topònim que encara se sent avui dia.

Els orígens de la propietat dels Lloselles documentats per Rovira es remunten al mas Almirall de Gelida, documentat des de 1414, quan una compravenda del convent de Miralles menciona a Guillem Almirall, ja difunt el 1419, com a propietari. Guillem tenia tres fills: Miquel, l'hereu, Guillem, que es traslladà a Sant Joan Samora, i Joan, que anà a Sant Vicenç dels Horts. Miquel morí el 1424 sense deixar testament, ocasió en la qual es realitzà un extens inventari dels seus béns. Estava casat amb Blanquina i tenien diversos fills: Guillem, Gaspar, Francesc o Francesca, Violant i Elionor. Precisament, Elionor Almirall, pubilla de la família, es casà amb Joan Terme de la Parra, pagès de Gelida, que el 1453 reconegué el mas Almirall àlies

dez Terme. Un dels seus fills, Francesc Terme, es casà el 1467 amb Antònia Ginebreda. El 1513, uns documents mencionen a una Violant, propietària i hereva de Miquel Almirall, presumptament Violant Terme i Ginebreda, esposa de Pere de Lloسلles, cavaller. Aquest últim, nomenat cavaller per Ferran II el 1509, tingué un plet amb el senyor de Gelida, Francesc Bertran, guanyant la possessió d'un mas a Gelida, possiblement el mas Almirall, tot i que Rovira no ha pogut documentar aquest fet.

Pere Joan de Lloسلles, també cavaller, apareix en el fogatge de 1515 fent estada a l'hostal de Sant Joan Samora. Els Lloسلles es documenten a Gelida els segles XVI, XVII i XVIII, i en concret els decennis de 1630 a 1650 en neixen diversos fills que són batejats a Sant Pere de Gelida. Al segle XVIII i XIX, els Lloسلles residien a Martorell, on més tard es documenten diverses propietats en possessió de la família, així com a Barcelona.

Altres referències documentades per Rovira són, per exemple, un inventari de 1676 que descriu l'estat de la casa com "molt derruyda, cremada y derrocada" i menciona una explotació de guix "dalt en la muntanya hy ha una guixera ab dos o tres forns per coure lo guix".

En un altre àmbit, funerari, els Lloسلles rebien sepultura al convent de Casa de Déu, dels frares agustins de Miralles, des del segle XVI al XIX, al terra de l'altar de Sta. Mònica, davant el portal de l'església. Una làpida conservada al convent data del 1807 i esmenta a Josep de Lloسلles i de Lleopard (Martorell 1754-1807). Les relacions amb els veïns també són diverses, com per exemple el cas de Maria Anna de Lloسلles i Fontanilles, de la família Lloسلles, es casà el 1715 a Gelida amb l'hereu de can Santfí, Pau Santfí i Mas de la Cauma. Es conserva un epistolari entre Maria Anna i l'abat de Poblet, oncle seu. El 1889, Ramon Domènec Perés i Perés es casà amb Amèlia Paque Olworton, anglesa. Els seus descendents inclouen a Dominga, casada amb Elies Rogent i Massó, i els seus fills continuen les línies familiars.

Bibliografia

CARAFÍ, Mercè (1998). *L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965*. Efadós Editorial.

MOSEGUÍ, Jaume (2024). Catàleg de Masies i cases rurals; dins el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Gelida. AJUNTAMENT DE GELIDA. 2024.

RIUS, Jaume (coord.) (2011). *Gelida. Retrats d'un temps*. Andana Edicions.

ROVIRA, Ramon (1996). "Inventari de les masies". Programa Festa Major 1996. pp. 16-22.

ROVIRA, Ramon (2004). "Notes de toponímia i camins". Programa Festa Major 2004. pp. 22-27.

ROVIRA, Ramon (2004). "Una aproximació històrica de l'evolució de Gelida". Programa Festa Major 2004. p 22-28.

ROVIRA, Ramon (2005). "Aproximacions i precisions sobre els remences a la Baronia de Gelida". Programa Festa Major 2005. pp. 118-120.

ROVIRA, Ramon (2008). "Els Lloسلles i la seva relació amb Gelida". Programa Festa Major 2008. pp. 59-63.

Enllaços d'interès:

[La Torre de Lloسلles - Gelida.org](http://LaTorredeLloسلles-Gelida.org)

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Programa Festa Major 2004](#)

[Programa Festa Major 2005](#)

